

5. Ο Νόμος της Ομαδικής Προόδου

<i>Εξωτερικό</i>	<i>Εσωτερικό</i>	<i>Ακτινική</i>
<i>Αρ. Όνομα</i>	<i>Όνομα</i>	<i>Σύμβολο</i>
<i>Ενέργεια</i>		
5. Ο Νόμος της Ομαδικής Προόδου.	Ο Νόμος της Ανύψωσης.	Το Όρος και ο Τράγος.
		Προοδευτική Ενέργεια. Έβδομη Ακτίνα. Παράγων της Εξέλιξης.

Ο νόμος αυτός αρχίζει να λειτουργεί και να καταγράφεται στην προσωπική συνείδηση όταν ο ζηλωτής επιτύχει ορισμένες σαφείς αντιλήψεις και γνωρίσει ορισμένα ιδεώδη σαν γεγονότα στην εμπειρία του. Αυτά θα μπορούσαν να απαριθμηθούν με πολύ απλό τρόπο και τότε θα σήμαιναν για τον επιπόλαιο σπουδαστή το πιο απλό επίτευγμα της Δοκιμαστικής Ατραπού. Θα ήταν ωστόσο καλό αν μπορούσαμε να συλλάβουμε το εξής γεγονός με διαύγεια, ότι η απλή αυτή διατύπωση των απαιτήσεων και η επίτευξή τους στη συνείδηση του ζηλωτή εκδηλώνονται σαν οι εξωτερικές και συγκαλυμμένες αντιδράσεις του νου του σε κάποιες βαθιά εσωτερικές κοσμικές αλήθειες. Η δήλωση αυτή περιέχει την καθατή ουσία της εσωτερικής γνώσης. Οι πολύ συνηθισμένες διατυπώσεις της στοργικής ζωής και της καθημερινής ενστικτώδους αυτοθυσίας πάσχουν επειδή είναι τόσο ζωτικά οικείες κι όμως – αν μόνο μπορούσαμε να το αντιληφθούμε – βρίσκονται απλώς στις εξωτερικές παρυφές των βαθύτερων παγκόσμιων αληθειών. Είναι το αλφάβητο του εσωτερισμού και μέσω αυτών και μόνο μέσω αυτών θα φτάσουμε στις λέξεις και τις προτάσεις που είναι με τη σειρά τους το ουσιαστικό κλειδί της ύψιστης γνώσης.

Ένα σύντομο παράδειγμα θα χρησιμεύσει για να το δείξει και κατόπιν μπορούμε να εξετάσουμε ορισμένα απλά γεγονότα που φανερώνουν ότι ο ζηλωτής αρχίζει να λειτουργεί σαν ψυχή και είναι έτοιμος για συνειδητή ζωή στο βασίλειο του Θεού.

Ο υπό εκπαίδευση μαθητής για τις ανώτερες αυτές αντιλήψεις παροτρύνεται να ασκεί την ικανότητα της *διάκρισης*. Η ίδια παρότρυνση δόθηκε και σε σας. Η αρχική και κανονική ερμηνεία και το άμεσο αποτέλεσμα της άσκησης είναι να διδάξει στο μαθητή να διακρίνει μεταξύ των ζευγών των αντιθέτων. Όμως όπως ακριβώς ο μαθητής στην αρχή της εκπαίδευσής του ανακαλύπτει πως η διαδικασία της διάκρισης δεν έχει τίποτε να κάνει με την εκλογή ανάμεσα στο αναγνωρισμένο (λεγόμενο) κακό και το αναγνωρισμένο καλό, αλλά αφορά τα πιο λεπτοφυή ζεύγη των αντιθέτων, όπως η ορθή και η εσφαλμένη σιωπή, η ορθή και η εσφαλμένη ομιλία, η ορθή κατανόηση και η ορθή αδιαφορία και τα αντίθετά τους, έτσι κι ο άνθρωπος που αντιδρά στους ανώτερους αυτούς νόμους ανακαλύπτει πως η διάκριση που πρέπει να επιδείξει είναι ακόμη πιο λεπτοφυής και είναι – για τον όγκο των ζηλωτών στον κόσμο σήμερα – ένας άνευ νοήματος αντικειμενικός σκοπός. Αυτός ο τύπος διάκρισης δεν έχει ακόμη εφελκυσθεί. Είναι αυτό που πρέπει να καταδειχθεί σε σχέση με τις ακόλουθες λεπτοφυείς επαφές:

1. Τον κραδασμό της ίδιας της ψυχής.
2. Τον κραδασμό του εσώτερου ομίλου με τον οποίο συνδέεται έστω και ασυνείδητα.
3. Τον κραδασμό του Διδασκάλου σαν εστιακού σημείου του ομίλου.

4. Τον ακτινικό του κραδασμό, όπως γίνεται αισθητός μέσω της ψυχής του και του Διδασκάλου.
5. Τον κραδασμό που προκύπτει από την αλληλεπίδραση ανάμεσα στην ψυχή του και την προσωπικότητά του.
6. Τους τρεις διαφορετικούς κραδασμούς του ζωτικού του σώματος, του συναισθηματικού του σώματος και του νου.
7. Τον κραδασμό των ομάδων ή της ομάδας με την οποία πρέπει να εργασθεί στο εξωτερικό πεδίο.
8. Τον ψυχικό κραδασμό άλλων ανθρώπων με τους οποίους έρχεται σε επαφή.
9. Τον κραδασμό ενός ομίλου όπως ο Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου.

Αυτές είναι μόνο μερικές περιπτώσεις του τύπου των διακρίσεων που απαιτούνται. Θα μάθει να τις διακρίνει ενστικτωδώς όταν αναπτυχθεί περισσότερο. Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω πως όταν προσπαθούμε να διακρίνουμε τελειώς νοητικά το πρόβλημα φαίνεται ανυπέρβλητο. Όταν η εξουσία της ψυχής και η αναγνώριση της ψυχής εδραιωθούν σταθερά, οι διάφορες αυτές αναγνωρίσεις καθίστανται ενστικτώδεις αντιδράσεις. *Ενορατική ανταπόκριση* είναι το όνομα που δίνουμε στην ενστικτώδη ζωή της ψυχής – την ανώτερη αντιστοιχία της ενστικτώδους ζωής του ανθρώπινου σώματος. Στις παραπάνω παραγράφους έχουμε μια απλή περίληψη μερικών από τις βαθύτερες σημασίες της απλής εντολής: “Μάθετε να διακρίνετε”. Πόσο άραγε κατανοήσαμε αληθινά αυτή την εντολή; Διανοητικά ο νους μπορεί να συμφωνεί. Πρακτικά οι λέξεις συχνά δε σημαίνουν τίποτε. Μας υποδηλώνουν άραγε τη δύναμη της ψυχής να χωρίζει τους κραδασμούς σε διάφορες κατηγορίες; Όμως μας λένε ότι η ψυχή δε γνωρίζει τίποτε για χωρισμό! Αυτά είναι μερικά από τα παράδοξα του εσωτερισμού για τον αμύητο.

Ο Νόμος της Ομαδικής Προόδου μπορεί ν’ αρχίσει να έχει ένα συνειδητό αποτέλεσμα μόνο στη ζωή του μαθητή που έχει δεσμευθεί και έγινε αποδεκτός. Όταν εδραιώσει ορισμένους ρυθμούς, όταν εργάζεται αποτελεσματικά σε ορισμένες σαφώς αναγνωρισμένες ομαδικές γραμμές κι όταν οριστικά και με κατανοούσα συνείδηση προετοιμάζεται για τις διευρύνσεις της μύησης, τότε ο νόμος αυτός αρχίζει να τον δονεί και μαθαίνει να τον υπακούει ενστικτωδώς, ενορατικά και διανοητικά. Δια της υπακοής σ’ αυτό το νόμο εγκαινιάζεται από το μαθητή η προετοιμασία για μύηση. Η προηγούμενη πρόταση διατυπώθηκε έτσι επειδή έχει σπουδαιότητα να συλλάβουν όλοι την αυτο-εγκαινιάζόμενη αναγκαιότητα της μύησης. Κατανοούμε άραγε αυτή τη σπουδαιότητα; Μερικά από τα αποτελέσματα που αναφέρθηκαννωρίτερα στην αρχική συζήτηση του πέμπτου αυτού νόμου, μπορούν να απαριθμηθούν εδώ. Ας μη λησμονούμε τις εσωτερικές και αθέατες σημασίες τους:

1. Ο μαθητής θα μάθει κατόπιν ν’ αποκεντρώνεται αποτελεσματικά. Αυτό σημαίνει ότι:
 - α. Δε θα ζητά τίποτε για το χωριστό εαυτό. Μπορεί λοιπόν να δει κανείς εύκολα γιατί οι ζηλωτές διδάσκονται να δεσμεύονται με υποταγή στον Ανώτερο Εαυτό τους και να αποκηρύσσουν όλες τις αξιώσεις του χωριστού αυτού εαυτού. Μπορεί επίσης να δει κανείς γιατί τόσοι πολλοί αντιδρούν σ’ αυτό. Δεν είναι έτοιμοι γι’ αυτό και μια τέτοια δέσμευση δρα συνεπώς σαν ένας μεγάλος πράκτορας διάκρισης. Για όσους το πρότυπο της

ανιδιοτέλειας έχει τεθεί πολύ υψηλά, δεν το κατανοούν ούτε το επιθυμούν. Επομένως οι ανέτοιμοι το επικρίνουν. Αργότερα θα επιστρέψουν και με κατανόηση θ' αναλάβουν αυτή την υποχρέωση στο φως.

- β. Τα μάτια του είναι στραμμένα στο φως κι όχι στην επιθυμία επαφής με το Διδάσκαλο. Αυτό αποκλείει συνεπώς εκείνη την πνευματική ιδιοτέλεια που εκφράζεται με την επιθυμία, έμφυτη και βαθιά, για αναγνώριση από ένα από τα Μεγάλα Όντα. Όταν βρεθεί αυτή η ελευθερία από το προσωπικό, τότε ο Διδάσκαλος μπορεί να τολμήσει να κάνει επαφή και να εμπεδώσει μια σχέση με το μαθητή. Θα ήταν καλό για μας να στοχασθούμε σ' αυτό.
2. Θα έχει μάθει να υπηρετεί ενστικτωδώς. Μπορεί και συνήθως χρειάζεται να μάθει να διακρίνει στην υπηρεσία του· αλλά η στάση του στη ζωή και σ' όλους τους ανθρώπους είναι μια θεία ορμή να βοηθά, ν' ανυψώνει, ν' αγαπά και ν' ανακουφίζει.
3. Θα έχει μάθει να χρησιμοποιεί το νου σε δύο κατευθύνσεις, αυξανόμενα και κατά βούληση και ακαριαία:
- α. Μπορεί να ρίξει τον προβολέα του νου στον κόσμο της ψυχής και να γνωρίζει και ν' αναγνωρίζει εκείνες τις αλήθειες που πρέπει να γίνουν γι' αυτόν η βιωμένη του γνώση.
- β. Μπορεί επίσης να τον ρίξει στον κόσμο της πλάνης και να διαλύσει τις γοητείες του προσωπικού. Όταν μπορεί να το κάνει αυτό, τότε αρχίζει να διαλύει τις παγκόσμιες γοητείες γιατί προσεγγίζει τη μύηση.

α. Ο Δεσμός των Παγκόσμιων Ομίλων

Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε να απαριθμούμε τις διάφορες αναπτύξεις που φανερώνουν στην παρατηρούσα Ιεραρχία ότι ένας μαθητής ή μια ομάδα μαθητών είναι πια έτοιμοι για “περισσότερο φως”. Ωστόσο η κύρια ένδειξη είναι η αντίδρασή τους στο Νόμο της Ομαδικής Προόδου. Αυτός ο Νόμος είναι ο ερχόμενος νέος νόμος που πρέπει να γίνει αισθητός από τους παγκόσμιους μαθητές και ο οποίος γίνεται ήδη πιο αποτελεσματικός σε δυναμικότητα, παρότι δε θα γίνει αντιληπτός από την ανθρωπότητα για πολύ καιρό ακόμη. Θα φέρει σε δραστηριότητα το έργο των παγκόσμιων ομίλων. Στο παρελθόν σχηματίζονταν όμιλοι για αμοιβαίο όφελος, για αμοιβαίο συμφέρον και μελέτη, για αμοιβαία ενίσχυση. Αυτή ήταν η ευλογία τους κι επίσης η κατάρα τους, γιατί αν και τα κίνητρά τους μπορεί να ήταν μεγάλα και καλά, ωστόσο οι όμιλοι αυτοί υπήρξαν βασικά και πρωτίστως ιδιοτελείς, με μια μορφή πνευματικής ιδιοτέλειας που είναι πολύ δύσκολο να υπερνικηθεί και χρειάζεται την έκφραση της αληθινής διάκρισης στην οποία αναφέρθηκα νωρίτερα. Τέτοιοι όμιλοι υπήρξαν πάντα πεδία μάχης όπου οι λιγότερο ικανοί και οι λιγότερο ολοκληρωμένοι απορροφούνταν και τυποποιούνταν ή υποτάσσονταν και τελικά επικρατούσαν οι πιο ισχυροί, ενώ οι ασαφείς εξαλείφονταν και αδρανοποιούνταν εντελώς. Ο επιτυχημένος όμιλος κατέληγε τελικά ν' αποτελείται από συγγενικές ψυχές που σκέφτονται όλες με τον ίδιο τρόπο, επειδή καμιά δε σκέφτεται με ενόραση, αλλά διέπονται από κάποια σχολή σκέψης, ή επειδή κάποιο κεντρικό πρόσωπο στην ομάδα κυριαρχεί στους άλλους, υπνωτίζοντάς τους σε μια ενστικτώδη, αδρανή, στατική κατάσταση. Αυτό μπορεί να είναι για τη δόξα του δασκάλου και της ομάδας, αλλά ασφαλώς δεν είναι για τη δόξα του Θεού.

Σήμερα οι νέοι όμιλοι έρχονται σε ύπαρξη αργά και βαθμιαία και διέπονται από τους

ψυχικούς αυτούς νόμους. Θα κρούσουν συνεπώς ένα διαφορετικό φθόγγο και θα δημιουργήσουν ομάδες που θα συνέχονται από κοινή έφεση και αντικειμενικό σκοπό. Όμως θ' απορτίζονται από ελεύθερες ψυχές, ατομικές κι αναπτυγμένες, που δε θ' αναγνωρίζουν καμιά εξουσία πέραν εκείνης των δικών τους ψυχών και θα υποτάσσουν τα συμφέροντά τους στον ψυχικό σκοπό του ομίλου σαν σύνολο. Όπως ακριβώς η επίτευξη ενός ατόμου ανά τους αιώνες συνέβαλε στην ανύψωση της φυλής, έτσι και μια παράλληλη επίτευξη σε ομαδικό σχηματισμό θα τείνει να ανυψώσει την ανθρωπότητα ακόμη πιο γοργά. Απ' όπου και αυτός ο νόμος καλείται εκείνος της Ανύψωσης.

Ήρθε πια ο καιρός που αυτή η μέθοδος ανύψωσης της φυλής μπορεί ν' αρχίσει να δοκιμάζεται. Όσοι εισήλθαν στην Ατραπό της Δοκιμασίας επιχείρησαν να ανυψώσουν την ανθρωπότητα και απέτυχαν. Όσοι πέρασαν στην Ατραπό της Μαθητείας δοκίμασαν επίσης και απέτυχαν. Όσοι κυριάρχησαν οι ίδιοι τις περιστάσεις και την πλάνη του θανάτου κι επομένως αναστήθηκαν στη ζωή, μπορούν πλέον να επιχειρήσουν το έργο σε ενωμένο σχηματισμό. Θα επιτύχουν. Εκπέμφθηκε η λέξη με το αίτημα για την ενωμένη αυτή δραστηριότητα και την παρότρυνση να στραφεί κάθε προσπάθεια για ν' αναστηθεί το νεκρό σώμα της ανθρωπότητας. Επίκειται μια μεγάλη κι εφικτή επίτευξη της Στοάς των Διδασκάλων κι όλοι οι ζηλωτές κι όλοι οι μαθητές μπορούν να εξωθηθούν σε μια συνθετική αναγνώριση της δύναμης και της ευκαιρίας.

Γι' αυτό το σκοπό δόθηκε πλατιά η διδασκαλία αναφορικά με το Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου. Είναι η πρώτη απόπειρα για το σχηματισμό ενός ομίλου που θα εργάζεται σαν όμιλος και θα επιχειρήσει ένα παγκόσμιο έργο. Μπορεί να δράσει σαν ενδιάμεσος όμιλος ανάμεσα στον κόσμο των ανθρώπων και την Ιεραρχία. Στέκει ανάμεσα σ' ό,τι ονομάζεται αποκρυφιστικά ο “νεκρός Διδάσκαλος” και οι “ζώντες Διδάσκαλοι”. Οι Τέκτονες θα αντιληφθούν αυτό που περιγράφεται εδώ. Ο αληθινός εσωτεριστής θα δει επίσης την ίδια αλήθεια από μια άλλη σκοπιά.

Θα ήθελα εδώ να σας δώσω μερικές σκέψεις σχετικά με τους νέους ομίλους που έρχονται σε λειτουργική δραστηριότητα υπό το Νόμο της Ομαδικής Προόδου. Πρέπει συνεχώς να θυμάστε, καθώς εξετάζουμε τους επερχόμενους νέους αυτούς ομίλους, πως είναι πρωτίστως ένα πείραμα στην *Ομαδική Δραστηριότητα* και δε σχηματίζονται με σκοπό την τελειοποίηση του ατομικού μέλους σε οποιονδήποτε όμιλο. Αυτή είναι μια θεμελιακή και ουσιαστική δήλωση, αν πρόκειται να κατανοηθούν ορθά οι αντικειμενικοί σκοποί. Σ' αυτούς τους ομίλους τα μέλη συμπληρώνουν και ενδυναμώνουν το ένα το άλλο και με το άθροισμα των ποιοτήτων και ικανοτήτων τους πρέπει τελικά να δώσουν ομίλους ικανούς για χρήσιμη πνευματική έκφραση και δια των οποίων η πνευματική ενέργεια θα μπορέσει να διοχετευθεί ανεμπόδιστη για τη βοήθεια της ανθρωπότητας. Το έργο που πρέπει να γίνει είναι σε μεγάλο βαθμό στα νοητικά επίπεδα. Οι σφαίρες της καθημερινής υπηρεσίας των ατομικών μελών των νέων ομίλων θα παραμείνουν όπως τους υποδεικνύει το πεπρωμένο και η εσώτερη παρόρμησή τους στο φυσικό πεδίο· αλλά – στα διαφορετικά πεδία της ατομικής προσπάθειας – θα προστεθεί (κι αυτό είναι το σημαντικό σημείο) μια ομαδική δραστηριότητα που θα είναι μια κοινή κι ενωμένη υπηρεσία. Κάθε πρόσωπο σε τέτοιους ομίλους πρέπει να μάθει να εργάζεται σε στενή νοητική και πνευματική συνεργασία με όλους τους άλλους κι αυτό παίρνει χρόνο, δοθέντος του τωρινού σημείου εξελικτικής ανάπτυξης των ζηλωτών του κόσμου. Καθένας πρέπει να διαχύνει αγάπη σε όλους

κι αυτό δεν είναι εύκολο. Καθένας πρέπει να μάθει να υποτάσσει τις ιδέες της προσωπικότητάς του και την προσωπική του ανάπτυξη στις ομαδικές απαιτήσεις, γιατί προς το παρόν μερικοί πρέπει να επισπεύσουν την πρόοδό τους σε ορισμένες κατευθύνσεις και μερικοί να την επιβραδύνουν σαν υπηρεσία στους άλλους. Αυτή η διαδικασία θα συντελείται αυτόματα καθώς η ομαδική ταυτότητα και ολοκλήρωση θα αποβαίνει η κυρίαρχη σκέψη στην ομαδική συνείδηση και η επιθυμία για προσωπική ανάπτυξη και πνευματική ικανοποίηση θα υποβιβάζεται σε δευτερεύουσα θέση.

Αυτή η ενατενιζόμενη ομαδική ενότητα θα έχει τις ρίζες της στον ομαδικό διαλογισμό ή στην ενατενιστική ζωή (στην οποία η ψυχή γνωρίζει ότι είναι ένα με όλες τις ψυχές). Αυτή με τη σειρά της θα πραγματωθεί σε κάποια μορφή ομαδικής δραστηριότητας που θα αποτελεί την ξεχωριστή συμβολή μιας ιδιαίτερης ομάδας στην ανύψωση της ανθρώπινης φυλής εσωτερικά. Μέσα στην ομαδική ζωή το άτομο δε θ' αντιμετωπίζεται σαν τέτοιο από εκείνους που θα επιδιώκουν να εκπαιδεύσουν, να διδάξουν και να συνενώσουν τον όμιλο σε όργανο υπηρεσίας. Κάθε πρόσωπο θα θεωρείται σαν διαβιβαστής του τύπου ενέργειας που είναι η κυρίαρχη ενέργεια κάθε ακτινικού τύπου – είτε εγωικής είτε ακτίνας της προσωπικότητας. Καθένας θα μάθει με τον καιρό να διαβιβάζει την ποιότητα της ψυχικής του ακτίνας στον όμιλο, διεγείροντας τους αδελφούς του σε μεγαλύτερο θάρρος, διαυγέστερο όραμα, λεπτότερη αγνότητα κινήτρου και βαθύτερη αγάπη κι όμως θ' αποφεύγει τον κίνδυνο ζωογόνησης των χαρακτηριστικών της προσωπικότητάς του. Αυτή είναι η κύρια δυσκολία. Για να το κάνουμε αποτελεσματικά και σωστά, πρέπει όλοι να μάθουμε να σκεφτόμαστε ο ένας τον άλλο σαν ψυχές κι όχι σαν ανθρώπινα όντα.

Σαν προκαταρκτική δήλωση έχουμε λοιπόν τους ακόλουθους αντικειμενικούς σκοπούς στο ομαδικό έργο της Νέας Εποχής, καθώς κάνουν τη δοκιμαστική τους έναρξη αυτή την εποχή. Οι μεταγενέστεροι και πιο εσωτερικοί αντικειμενικοί σκοποί θα προβάλλουν καθώς θα προσεγγίζονται οι προηγούμενοι:

1. *Ομαδική Ενότητα.* Αυτή πρέπει να επιτευχθεί με την πρακτική της αγάπης που είναι μέρος της πρακτικής της Παρουσίας του Θεού, με την υποταγή της ζωής της προσωπικότητας στην ομαδική ζωή και τη συνεχή, με αγάπη, ζώσα υπηρεσία.
2. *Ομαδικός Διαλογισμός.* Οι όμιλοι αυτοί θα θεμελιωθούν τελικά στο βασίλειο των ψυχών και το έργο που θα γίνεται θα ελαύνεται και θα διεξάγεται από τα ανώτερα νοητικά επίπεδα με την εκδήλωση της ενατενιστικής ζωής. Αυτή συνεπάγεται τη διπλή δραστηριότητα της ζωής του μαθητή, όπου λειτουργεί συνειδητά τόσο σαν προσωπικότητα όσο και σαν ψυχή. Η ζωή της προσωπικότητας πρέπει να είναι εκείνη της νοήμονος δραστηριότητας· εκείνη της ψυχής είναι η με αγάπη ενατένιση.
3. *Ομαδική Δραστηριότητα.* Κάθε όμιλος θα έχει κάποιο διακριτικό χαρακτηριστικό κι αυτό θα είναι αφιερωμένο σε κάποια ειδική μορφή υπηρεσίας.

Όταν οι όμιλοι εδραιωθούν κατάλληλα (κι ο καιρός επίκειται) και αφού θα έχουν συνεργασθεί υποκειμενικά για μια ορισμένη αναγκαία χρονική περίοδο (που θα καθορισθεί από την ποιότητα της ζωής των ατόμων τα οποία τους απαρτίζουν και την ανιδιοτέλεια και υπηρεσία

τους), τότε θα αρχίσουν να λειτουργούν εξωστρεφώς και η ζωική τους όψη θα αρχίσει να κάνει αισθητή την παρουσία της. Οι διάφορες γραμμές δραστηριότητας θα προβάλλουν όταν ο ομαδικός κραδασμός γίνει αρκετά ισχυρός για να κάνει μια σαφή κρούση στη συνείδηση της φυλής. Είναι λοιπόν φανερό ότι οι πρώτες και κύριες απαιτήσεις είναι η ομαδική ακεραιότητα και η ομαδική συνοχή. Τίποτε δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς αυτές. Η υποκειμενική σύνδεση του κάθε μέλους της ομάδας με τα υπόλοιπα και η ανάδυση μιας ομαδικής συνείδησης είναι ένας ζωτικός αντικειμενικός σκοπός για τις επόμενες λίγες δεκαετίες. Έτσι θα προβάλλει μια ομαδική κυκλοφορία ή διαβίβαση ενέργειας που θα έχει πραγματική αξία για την παγκόσμια σωτηρία. Για το άτομο πρέπει να θυμάστε ότι η αγνότητα του σώματος, ο έλεγχος των συναισθημάτων και η σταθερότητα του νου είναι θεμελιώδεις απαιτήσεις και πρέπει να είναι ο στόχος της καθημερινής άσκησης. Ξανά και ξανά πρέπει να γυρίζουμε στις πρωταρχικές αυτές απαιτήσεις χαρακτήρα και παρότι η επανάληψη μπορεί να είναι κουραστική, σας παροτρύνω να καλλιεργείτε αυτές τις ποιότητες. Μέσω αυτών των ομίλων μπορεί να γίνει εφικτό να αποκατασταθούν μερικά αρχαία Μυστήρια και μερικούς από τους ομίλους που αναφέραμε προηγουμένως στις *Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού*, θα τους συναντήσουμε μεταξύ των αναδυόμενων ομίλων της Νέας Εποχής.

β. Τα Χαρακτηριστικά των Νέων Ομίλων

Η σύντομη αυτή περίληψη θα χρησιμεύσει για να δώσει μερικές από τις στοιχειώδεις απαιτήσεις και μέσω μιας ευρείας γενίκευσης να υποδείξει τους κύριους λόγους για τους οποίους σχηματίζονται τέτοιοι όμιλοι. Ίσως μπορούμε πλέον να διευρύνουμε λίγο το όραμά μας και ταυτόχρονα να δούμε τους ομίλους με μεγαλύτερη λεπτομέρεια.

Ένα από τα χαρακτηριστικά που ξεχωρίζουν τους ομίλους των παγκόσμιων υπηρετών και γιγνωσκόντων είναι ότι η εξωτερική οργάνωση που θα τους κρατά σε ολοκλήρωση, θα είναι τόσο νεφελώδης και λεπτή ώστε για τον εξωτερικό παρατηρητή θα είναι πρακτικά ανύπαρκτη. Ο όμιλος θα συγκρατείται από μια εσωτερική δομή σκέψης και από μια στενή τηλεπαθητική αλληλοσχέτιση. Τα Μεγάλα Όντα τα Οποία όλοι προσπαθούμε να υπηρετήσουμε, συνδέονται έτσι και μπορούν στην παραμικρή ανάγκη και με την ελάχιστη δαπάνη δύναμης να έρθουν σε επικοινωνία μεταξύ τους. Είναι όλοι Τους συντονισμένοι σ' έναν ιδιαίτερο κραδασμό κι έτσι πρέπει να συντονισθούν αυτοί οι όμιλοι. Έτσι θα συναθροιστούν άνθρωποι που θα παρουσιάζουν μια πλατιά διαφορά σε φύση, θα συναντώνται σε διαφορετικές ακτίνες, θα είναι ποικίλων εθνικοτήτων και το προϊόν ενός πλατιά διαφορετικού περιβάλλοντος και κληρονομικότητας. Εκτός απ' αυτούς τους παράγοντες που τραβούν άμεσα την προσοχή, θα υπάρχει επίσης μια παρόμοια ποικιλία στην εμπειρία της ζωής των ενεχόμενων ψυχών. Η περιπλοκή του προβλήματος που αντιμετωπίζουν τα μέλη του ομίλου αυξάνεται επίσης τρομακτικά όταν αναλογισθεί κανείς το μακρύ δρόμο που διάνυσε καθένας και τους πολλούς παράγοντες και τα χαρακτηριστικά που προβάλλουν από ένα αμυδρό και μακρινό παρελθόν, τα οποία συνέτειναν να κάνουν το κάθε πρόσωπο αυτό που είναι τώρα. Όταν λοιπόν κανείς συλλογισθεί τις δυσκολίες και τα πιθανά εμπόδια της επιτυχίας, θα προκύψει πολύ σωστά το ερώτημα: Ποιο πράγμα καθιστά εφικτή την παγίωση της ομαδικής αυτής αλληλοσχέτισης; Ποιο πράγμα προσφέρει ένα κοινό έδαφος συνάντησης; Η απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα έχει

εξαιρετική σπουδαιότητα και απαιτεί μια ειλικρινή αντιμετώπιση.

Στη *Βίβλο* βρίσκουμε τα λόγια: “*Εν Αυτώ ζώμεν και κινούμεθα και εσμέν*”. Αυτή είναι η δήλωση ενός θεμελιώδους νόμου της φύσης και η διακηρυχθείσα βάση της σχέσης που υφίσταται ανάμεσα στην ψυχική μονάδα που λειτουργεί σ’ ένα ανθρώπινο σώμα και στο Θεό. Καθορίζει επίσης *στο βαθμό που γίνεται αντιληπτή*, τη σχέση ανάμεσα σε ψυχή και ψυχή. Ζούμε σ’ έναν ωκεανό ενεργειών. Εμείς οι ίδιοι είμαστε συναθροίσεις ενεργειών κι όλες αυτές οι ενέργειες αλληλοσχετίζονται στενά και απαρτίζουν το ένα συνθετικό ενεργειακό σώμα του πλανήτη μας.

Πρέπει να έχουμε προσεκτικά κατά νου ότι το αιθερικό σώμα κάθε μορφής στη φύση είναι ακέραιο μέρος της ουσιαστικής μορφής του ίδιου του Θεού – όχι της πυκνής φυσικής μορφής, αλλά εκείνης που οι εσωτεριστές θεωρούν σαν μορφοδομητική ουσία. Χρησιμοποιούμε τη λέξη “*Θεός*” για να υποδηλώνουμε τη μία έκφραση της Μίας Ζωής που εμπυχώνει κάθε μορφή στο εξωτερικό αντικειμενικό πεδίο. Το αιθερικό ή ενεργειακό σώμα κάθε ανθρώπινου όντος είναι συνεπώς ακέραιο μέρος του αιθερικού σώματος του ίδιου του πλανήτη κι επομένως του ηλιακού συστήματος. Μ’ αυτό το μέσον κάθε ανθρώπινο ον σχετίζεται βασικά με κάθε άλλη έκφραση της Θείας Ζωής, απειροελάχιστης ή μεγάλης. Η λειτουργία του αιθερικού σώματος είναι να δέχεται ενεργειακές ώσεις και να παρασύρεται σε δράση απ’ αυτές τις ώσεις ή ρεύματα δύναμης που εκπορεύονται από τη μια ή την άλλη γενεσιουργό πηγή. Το αιθερικό σώμα δεν είναι στην πραγματικότητα παρά ενέργεια. Αποτελείται από μυριάδες νήματα δύναμης ή μικροσκοπικά ρεύματα ενέργειας, που διατηρούνται σε σχέση με το συναισθηματικό και το νοητικό σώμα και με την ψυχή από το συντονιστικό τους αποτέλεσμα. Αυτά τα ρεύματα ενέργειας έχουν με τη σειρά τους ένα αποτέλεσμα στο φυσικό σώμα και το παρασύρουν σε δράση κάποιου είδους, ανάλογα με τη φύση και τη δύναμη του οποιουδήποτε τύπου ενέργειας υπερισχύει στο αιθερικό σώμα μια ιδιαίτερη στιγμή.

Συνεπώς δια του αιθερικού σώματος κυκλοφορεί ενέργεια που εκπορεύεται από κάποιο νου. Οι μάζες της ανθρωπότητας ανταποκρίνονται ασυνείδητα στα κελεύσματα του Παγκόσμιου Νου· αυτό περιπλέκεται στην εποχή και τον αιώνα μας από μια αυξανόμενη ανταποκριτικότητα στις μαζικές ιδέες – που αποκαλούνται μερικές φορές κοινή γνώμη – της γοργά ανεπισσώμενης ανθρώπινης νοητικότητας. Μέσα στην ανθρώπινη οικογένεια βρίσκονται επίσης εκείνοι που ανταποκρίνονται στον *εσώτερο όμιλο των Στοχαστών* οι Οποίοι, εργαζόμενοι με νοητική ύλη, ελέγχουν από την υποκειμενική πλευρά της ζωής την ανάδυση του μεγάλου Σχεδίου και την εκδήλωση του θείου σκοπού.

Αυτός ο όμιλος των Στοχαστών διαιρείται σε επτά κύριες κατηγορίες και προεδρεύεται από τρεις μεγάλες Ζωές ή υπερσυνείδητες οντότητες. Αυτοί είναι ο Μανού, ο Χριστός κι ο Μαχατσόχαν. Αυτοί οι τρεις εργάζονται πρωτίστως με τη μέθοδο επηρεασμού των διανοιών των μυστών και μνημένων. Οι τελευταίοι με τη σειρά τους επηρεάζουν τους μαθητές του κόσμου και οι μαθητές αυτοί, ο καθένας στον τόπο του και με δική του ευθύνη, πραγματώνουν την αντίληψή τους για το Σχέδιο και προσπαθούν να του δώσουν έκφραση όσο είναι δυνατό. Οι μαθητές αυτοί εργάζονταν ως τώρα πάρα πολύ μόνοι εκτός κι αν οι καρμικές σχέσεις αποκάλυπταν τον ένα στον άλλο και η τηλεπαθητική επικοινωνία περιοριζόταν βασικά στην

Ιεραρχία των μυστών και μνημένων τόσο εντός όσο κι εκτός ενσάρκωσης και στην ατομική τους εργασία με τους μαθητές τους.

Συνεπώς αυτοί οι όμιλοι που ως τώρα εργάζονταν τελείως υποκειμενικά, μπορούν και θ' αντιγραφούν εξωτερικά και οι νέοι όμιλοι θα έλθουν σε ύπαρξη κυρίως σαν εξωτερίκευση – πειραματική προς το παρόν – των ομίλων που λειτουργούσαν στα παρασκήνια, υποκινούμενοι από τον κεντρικό όμιλο, την Ιεραρχία των Διδασκάλων.

Αυτό το πείραμα είναι ακόμη πρωτίστως ένα πείραμα ομαδικής ολοκλήρωσης και της μεθόδου με την οποία μπορεί ν' αναπτυχθεί. Ο λόγος που Εκείνοι στην Εσώτερη Πλευρά πειραματίζονται τώρα με την ομαδική αυτή ιδέα είναι γιατί πρόκειται για μια τάση της Νέας Εποχής. Επιχειρούν να χρησιμοποιήσουν την αυξανόμενη πόλωση του ανθρώπινου όντος στη συνοχή και την ολοκλήρωση. Πρέπει όμως να θυμάστε με συνέπεια πως αν δεν υπάρχει υποκειμενική συνοχή, όλες οι εξωτερικές μορφές πρέπει τελικά να διασπασθούν ή να μην αποκτήσουν ποτέ συνοχή. Αυτό που καθορίζει την επιτυχία είναι μόνο οι υποκειμενικοί δεσμοί και το υποκειμενικό έργο κι αυτά (ιδιαίτερα στο νέο ομαδικό έργο) πρέπει να βασίζονται στις εγωικές σχέσεις κι όχι στις προσωπικές προσκολλήσεις και προτιμήσεις. Αυτές βοηθούν όταν υπάρχει ταυτόχρονα μια αναγνώριση της εγωικής σχέσης. Όταν υπάρχει, τότε μπορεί να σχηματισθεί κάτι που είναι αθάνατο και τόσο διαρκές όσο η ίδια η ψυχή.

Ένα πρακτικό σημείο πρέπει να διευκρινισθεί. Αυτοί οι όμιλοι θα είναι για κάποιο διάστημα ό,τι θα ονομάζαμε “ομίλους-πρότυπα” και συνεπώς πρέπει να σχηματισθούν πολύ αργά και με πολλή προσοχή. Κάθε πρόσωπο που θα αποτελεί μέρος των νέων ομίλων θα δοκιμασθεί και θα εξετασθεί και θα υποβληθεί σε μεγάλη πίεση. Αυτό είναι αναγκαίο αν πρόκειται οι όμιλοι να ανθέξουν την τωρινή μεταβατική αυτή περίοδο. Δε θα είναι εύκολο για τους μαθητές να σχηματίσουν αυτούς τους ομίλους. Οι μέθοδοι και οι τεχνικές θα είναι πολύ διαφορετικές από εκείνες του παρελθόντος. Οι άνθρωποι μπορεί να εκδηλώσουν πραγματική επιθυμία να συμμετάσχουν στην ομαδική ζωή και ν' αποτελέσουν μέρος της ομαδικής δραστηριότητας, αλλά η πραγματική δυσκολία τους θα έγκειται στο να φέρουν την προσωπική τους ζωή και κραδασμό σε συμφωνία με την ομαδική ζωή και ρυθμό. Η στενή ατραπός που πρέπει να διανύσουν όλοι οι μαθητές (και στα πρώτα στάδια οι όμιλοι αυτοί θα αποτελούνται πρωτίστως από όσους βρίσκονται στη Δοκιμαστική Ατραπό ή στην Ατραπό της Μαθητείας) απαιτεί υπακοή σε ορισμένες οδηγίες που μας παραδόθηκαν από το αρχαίο παρελθόν. Αυτές ακολουθούνται πρόθυμα και με τα μάτια ανοικτά, αλλά ποτέ δε ζητείται ούτε αναμένεται αυστηρή προσκόλληση στο γράμμα του νόμου. Η ελαστικότητα μέσα σε ορισμένα αυτοεπιβαλλόμενα όρια είναι πάντοτε αναγκαία, όμως η ελαστικότητα αυτή δεν πρέπει να κινητοποιείται από αδράνεια της προσωπικότητας ή από νοητική αμφισβήτηση.

Αυτό το μεγάλο πείραμα ομαδικής εξάσκησης, το οποίο τώρα εγκαινιάζεται στη γη μέσα από μια νέα δραστηριότητα της Ιεραρχίας, θα καταδείξει στους παρακολουθούντες Οδηγούς της φυλής πόσο είναι έτοιμοι οι μαθητές και ζηλωτές του κόσμου να υποτάξουν τα προσωπικά τους συμφέροντα στο ομαδικό καλό· πόσο ευαίσθητοι είναι σαν όμιλος στη διδασχία και την καθοδήγηση· πόσο ελεύθεροι είναι οι αγωγοί επικοινωνίας μεταξύ των ομίλων του εξωτερικού πεδίου και του Εσώτερου Ομίλου κι επίσης μεταξύ τους και των μαζών τις οποίες αναμένεται

τελικά να προσεγγίσουν. Ο όμιλος των μαθητών ενός Διδασκάλου στην εσωτερική πλευρά της ζωής σχηματίζει έναν ολοκληρωμένο οργανισμό που χαρακτηρίζεται από αμοιβαία αγάπη, ζωή και αλληλεπίδραση. Οι σχέσεις σ' αυτό τον όμιλο είναι τελείως νοητικές και αστρικές, γιαυτό και δε γίνονται αισθητοί οι περιορισμοί του αιθερικού σώματος δύναμης και του φυσικού εγκεφάλου και του πυκνού φυσικού σώματος. Αυτό οδηγεί σε μεγαλύτερη εσωτερική ικανότητα κατανόησης και σε αμοιβαία αλληλεπίδραση. Είναι συνετό να θυμάστε εδώ ότι η αστρική δυναμικότητα γίνεται πολύ πιο αισθητή απ' ό,τι στα φυσικά επίπεδα, απ' όπου και η έμφαση που δίνεται στο συναισθηματικό-επιθυμητικό έλεγχο σ' όλες τις πραγματείες για τη μαθητεία και για την προετοιμασία αυτής της κατάστασης.

Τώρα γίνεται μια προσπάθεια να φανεί αν μπορεί να εδραιωθεί στο φυσικό πεδίο μια τέτοια ομαδική δραστηριότητα και αλληλεπίδραση η οποία θα περιλάβει συνεπώς το μηχανισμό του φυσικού σώματος και τον εγκέφαλο. Επομένως οι δυσκολίες είναι μεγάλες. Ποια πρέπει άραγε να είναι η τεχνική που θα χρησιμοποιηθεί στο χειρισμό της πολύ δύσκολης αυτής κατάστασης που είναι εφικτή μόνο γιατί το έργο των ομίλων των Διδασκάλων υπήρξε τόσο αποτελεσματικό; Πολλά θα εξαρτηθούν από το πόσο θ' αντιδράσουμε σ' αυτή την αλληλεπίδραση και πόση σημασία θα έχει για μας στη ζωή μας. Αυτό ενσωματώνει μια πολύ πρακτική αποκρυφιστική μέθοδο εργασίας. Οι αστρικο-φυσικές εγκεφαλικές αντιδράσεις πρέπει να θεωρούνται ανύπαρκτες και να αφήνονται να γλιστρούν κάτω από το κατώφλι της ομαδικής συνείδησης, για να πεθάνουν εκεί από έλλειψη προσοχής. Η έμφαση διατηρείται σταθερά στις νοητικές και εγωικές σχέσεις.

γ. Η Πειραματική Φύση των Ομίλων

Είπα ότι αυτοί οι όμιλοι αποτελούν ένα πείραμα. Το πείραμα αυτό έχει τετραπλή φύση και μια σύντομη δήλωση γι' αυτό μπορεί να διευκρινίσει τις εικασίες:

I. *Είναι ένα πείραμα στη θεμελίωση ή έναρξη εστιακών σημείων* στην ανθρώπινη οικογένεια μέσω των οποίων θα μπορούν να χύνονται ορισμένες ενέργειες σ' ολόκληρη τη φυλή των ανθρώπων. Οι ενέργειες αυτές είναι επτά σε αριθμό.

II. *Είναι ένα πείραμα στην εγκαινίαση ορισμένων νέων τεχνικών στο έργο και τους τρόπους επικοινωνίας.* Πρέπει να σημειωθεί ότι στις τελευταίες τρεις αυτές λέξεις συνοψίζεται η όλη ιστορία. Οι όμιλοι αυτοί προορίζονται να διευκολύνουν την αλληλοσχέτιση ή επικοινωνία ως εξής:

1. Θα απασχολούνται σε μια προσπάθεια διευκόλυνσης της επικοινωνίας ανάμεσα στα άτομα, έτσι ώστε οι κανόνες και οι μέθοδοι δια των οποίων μπορεί να ξεπεραστεί η ομιλία να γίνουν γνωστοί και να προκύψει ο νέος τρόπος συνάφειας. Τελικά η επικοινωνία θα γίνεται:

α. Από ψυχή σε ψυχή στα ανώτερα επίπεδα του νοητικού πεδίου. Αυτή συνεπάγεται πλήρη ευθυγράμμιση, έτσι ώστε ψυχή-νους-εγκέφαλος να είναι πλήρως ενοποιημένα.

β. Από νου σε νου στα κατώτερα επίπεδα του νοητικού πεδίου. Αυτή συνεπάγεται την πλήρη **ολοκλήρωση της προσωπικότητας** ή κατώτερου εαυτού, έτσι ώστε νους κι εγκέφαλος να είναι ενοποιημένοι.

Οι σπουδαστές πρέπει να θυμούνται τις δύο αυτές ξεχωριστές επαφές και να έχουν επίσης

κατά νου ότι η μεγαλύτερη επαφή δεν περιλαμβάνει κατ' ανάγκη τη μικρότερη. Η τηλεπαθητική επικοινωνία ανάμεσα στις διάφορες όψεις του ανθρώπινου όντος είναι απόλυτα εφικτή σε διάφορα στάδια ανέλιξης.

2. Θα εργάζονται για την εδραίωση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου του πεδίου που είναι το πεδίο της φώτισης και της καθαρής λογικής (το βουδδικό πεδίο) και του πεδίου της πλάνης που είναι το αστρικό πεδίο. Πρέπει να θυμάστε ότι το μεγάλο χρέος μας είναι να διαλύσουμε την παγκόσμια πλάνη δια της εισροής φώτισης ή φωτός. Όταν αρκετοί όμιλοι θ' αρχίσουν να το έχουν αυτό σαν αντικειμενικό τους σκοπό, τότε θα βρεθούν στο φυσικό πεδίο εκείνοι οι αγωγοί επικοινωνίας που θα δρουν σαν μεσάζοντες μεταξύ του κόσμου του φωτός και του κόσμου της πλάνης. Θα είναι διαβιβαστές εκείνου του τύπου ενέργειας που θα διασπάσει την υφιστάμενη μάγια ή πλάνη και θα διασκορπίσει τις αρχαίες σκεπτομορφές. Θα αποδεσμεύουν το φως και την ειρήνη που θα φωτίζουν το αστρικό πεδίο κι έτσι θα διαλύουν την απατηλή φύση της ζωής του.
3. Μέσω άλλων ομίλων πρέπει να ρέει ένας άλλος τύπος ενέργειας, προκαλώντας έναν άλλο τύπο αλληλοσχέτισης κι επικοινωνίας. Αυτοί οι όμιλοι θα επιφέρουν την ορθή θεραπεία των προσωπικοτήτων των ατόμων σ' όλες τις όψεις της φύσης τους. Το αποσκοπούμενο έργο είναι η νοήμων διαβίβαση ενέργειας σε διάφορα μέρη της φύσης – νοητικό, αστρικό και φυσικό – του ανθρώπινου όντος δια της ορθής κυκλοφορίας και οργάνωσης της δύναμης. Η θεραπεία πρέπει τελικά να διεξάγεται από ομίλους που θα δρουν σαν μεσολαβητές μεταξύ του πεδίου της πνευματικής ενέργειας (ψυχικής ενέργειας, ενορατικής ενέργειας, ή βουλητικής ενέργειας) και του ασθενή ή της ομάδας ασθενών. Το τελευταίο πρέπει να σημειωθεί. Πρέπει πάντα να θυμάστε την *ομαδική* ιδέα, γιατί αυτή θα διακρίνει τις μεθόδους της Νέας Εποχής από το παρελθόν· το έργο θα είναι ομαδικό έργο για τον όμιλο. Τα μέλη θα εργάζονται σαν ψυχές κι όχι σαν άτομα. Θα μάθουν να μεταδίδουν θεραπευτική ενέργεια από τη δεξαμενή της ζώσας δύναμης στους ασθενείς.
4. Άλλοι όμιλοι επικοινωνών θα δρουν σαν διαβιβαστές δύο όψεων της θείας ενέργειας – γνώσης και σοφίας. Αυτές πρέπει να νοούνται με όρους ενέργειας. Το έργο τους θα αφορά την εκπαίδευση των μαζών σαν άμεση μεσολάβηση μεταξύ ανώτερου νου και κατώτερου νου και τη δόμηση της ανταγκάρανα· κι έργο τους είναι εκείνο της σύνδεσης των τριών σημείων ενδιαφέροντος στο νοητικό πεδίο – του ανώτερου νου, της ψυχής και του κατώτερου νου – έτσι ώστε να εδραιωθεί μια ομαδική ανταγκάρανα ανάμεσα στο βασίλειο των ψυχών και τον κόσμο των ανθρώπων.
5. Το πολιτικό έργο θα απασχολεί άλλους ομίλους ειδικότερα απ' ό,τι οποιοσδήποτε άλλος κλάδος του έργου. Οι όμιλοι αυτοί μεταδίδουν την “ποιότητα της επιβολής” και μια εξουσία που λείπει από πολλούς άλλους κλάδους της θείας αυτής ομαδικής δραστηριότητας. Το έργο είναι κυρίως πρωτακτινικό έργο. Ενσωματώνει τη μέθοδο δια της οποίας η θεία *Θέληση* εκπληρώνεται στη συνείδηση των φυλών και των εθνών. Τα μέλη αυτού του ομίλου θα έχουν πολλή πρώτη ακτίνα στη σύστασή τους. Το έργο τους είναι να δρουν σαν αγωγοί επικοινωνίας ανάμεσα στο τμήμα του Μανού και στη φυλή των ανθρώπων. Είναι κάτι ευγενές να είμαστε αγωγοί της *Θέλησης* του Θεού.

6. Μερικοί όμιλοι θα είναι με μια βαθιά έννοια αγωγοί ανάμεσα στη δραστηριότητα της δεύτερης ακτίνας, εκείνης του Παγκόσμιου Δασκάλου (την παρούσα εποχή ο Χριστός έχει αυτό το αξίωμα) και στον κόσμο των ανθρώπων. Η ενέργεια της δεύτερης ακτίνας πρέπει να ρέει διαμέσου τέτοιων ομίλων σπουδαστών και πιστών και συναφών ομίλων διανοητών και εργατών και θα υπάρξουν πολλοί τέτοιοι όμιλοι. Το γεγονός αυτό πρέπει να σημειωθεί. Θα υπάρξουν πολλοί τέτοιοι όμιλοι. Το πλαίσιο της νέας παγκόσμιας θρησκείας θα δομηθεί απ' αυτούς.
7. Λίγοι όμιλοι θα έχουν μια ενδιαφέρουσα λειτουργία η οποία δε θα υλοποιηθεί όμως για αρκετό διάστημα κι όχι προτού κατανοηθεί καλύτερα το έργο των δομικών δυνάμεων του Σύμπαντος. Αυτό θα συμπέσει με την ανάπτυξη της αιθερικής όρασης. Οι όμιλοι αυτοί θα δρουν σαν αγωγοί επικοινωνίας ή σαν μεσολαβητές ανάμεσα στις ενέργειες που αποτελούν τις δυνάμεις οι οποίες κατασκευάζουν τις μορφές – τους δομητές του εξωτερικού ενδύματος του Θεού – και στα ανθρώπινα πνεύματα. Πρέπει λοιπόν να σημειωθεί η δυνατότητα ότι το κύριο αρχικό έργο θ' ασχολείται με το πρόβλημα της επανενσάρκωσης. Το πρόβλημα αυτό αφορά την πρόσληψη ενός εξωτερικού ενδύματος ή μορφής σύμφωνα με το Νόμο της Επαναγέννησης. Όταν συνεπώς οργανωθούν αυτοί οι όμιλοι, μ' αυτό το θέμα θα εργασθούν στην αρχή τα μέλη τους. Θα κάνουν μια βαθύτερη και διαφορετική μελέτη απ' αυτή που έγινε ως τώρα για το Νόμο της Επαναγέννησης.
8. Μερικοί όμιλοι ενεργειακών επικοινωνιών και διαβιβαστών θα μεταφέρουν φώτιση σε ομίλους διανοητών. Είναι *διαφωτιστές των ομαδικών σκέψεων*. Διαβιβάζουν ενέργεια από ένα κέντρο σκέψης σε άλλο. Διαβιβάζουν πάνω απ' όλα την ενέργεια των ιδεών. Αυτή είναι η κύρια λειτουργία τους. Ο κόσμος των ιδεών είναι ένας κόσμος δυναμικών κέντρων δύναμης. Αυτό δεν πρέπει να λησμονείται. Οι ιδέες αυτές πρέπει να προσεγγισθούν και να σημειωθούν. Η ενέργειά τους πρέπει ν' αφομοιωθεί και να διαβιβασθεί κι αυτή είναι η λειτουργία εκείνων των κέντρων δύναμης που θα εκφράζονται πάνω σ' αυτές τις γραμμές δραστηριότητας.
9. Όμιλοι που θα εργάζονται σε άλλη κατηγορία θα έχουν το ειδικό έργο της διέγερσης του νου των ανθρώπων έτσι ώστε να μπορεί να λάβει χώρα η ευθυγράμμιση. Δρουν πρωτίστως σαν αγωγοί επικοινωνίας μεταξύ της ψυχής του ανθρώπου και της ψυχής σε κάθε μορφή. Θα είναι οι μεγάλοι ψυχομέτρες εργάτες, γιατί ψυχομέτρης είναι κάποιος του οποίου η ψυχή είναι ευαίσθητη στην ψυχή άλλων μορφών ζωής – ανθρώπινων και μη-ανθρώπινων. Εφελκούν κυρίως την ψυχή του παρελθόντος, συνδέοντάς την με το παρόν και διαπιστώνοντας επίσης ότι είναι ενδεικτική του μέλλοντος.
10. Μέλη άλλων ομίλων θα είναι επικοινωνοί ανάμεσα στην τρίτη όψη της Θεότητας όπως εκφράζεται δια της δημιουργικής διαδικασίας και στον κόσμο της ανθρώπινης σκέψης. Θα συνδέουν ή θα σμίγουν δημιουργικά τη ζωή και τη μορφή. Σήμερα, χωρίς γνώση και χωρίς καμιά αληθινή κατανόηση, επιφέρουν μια συμπύκνωση της ενέργειας της επιθυμίας, η οποία με τη σειρά της επιφέρει τη συμπύκνωση του χρήματος. Απαιτεί συνεπώς την υλοποίηση των *πραγμάτων*. Έχουν ένα εξαιρετικά δύσκολο έργο κι αυτός είναι ο λόγος που μόνο στη διάρκεια των τελευταίων εκατόν πενήντα χρόνων έκανε την εμφάνισή της η επιστήμη της παγκόσμιας οικονομίας. Θα ασχολούνται με τη θεία όψη του χρήματος. Θα θεωρούν το χρήμα

σαν το μέσον δια του οποίου μπορεί να προωθηθεί ο θείος σκοπός. Θα χειρίζονται το χρήμα σαν τον πράκτορα δια του οποίου οι δομητικές δυνάμεις του σύμπαντος μπορούν να προωθήσουν το αναγκαίο έργο· και (εδώ βρίσκεται το κλειδί) οι δομητικές αυτές δυνάμεις θα ασχολούνται όλο και περισσότερο με την οικοδόμηση του υποκειμενικού Ναού του Κυρίου παρά με την υλοποίηση εκείνου που ικανοποιεί την επιθυμία του ανθρώπου. Η διάκριση αυτή αξίζει να εξετασθεί.

III. *Είναι εξωτερίκευση μιας υφιστάμενης εσώτερης κατάστασης.* Πρέπει να γίνει αντιληπτό πως αυτοί οι Όμιλοι δεν είναι αίτιο αλλά αποτέλεσμα. Ότι μπορεί οι ίδιοι να έχουν ένα εγκαινιαστικό αποτέλεσμα καθώς εργάζονται πάνω στο φυσικό πεδίο είναι αναμφίβολα αληθινό, όμως οι ίδιοι είναι προϊόν μιας εσώτερης δραστηριότητας και υποκειμενικών συναθροίσεων δύναμης που πρέπει κατ' ανάγκη να καταστούν αντικειμενικές. Το έργο των μελών του ομίλου είναι να διατηρήσουν *σαν όμιλος* μια στενή επικοινωνία με τους εσώτερους ομίλους οι οποίοι ωστόσο σχηματίζουν ένα μεγάλο, ενεργό όμιλο. Αυτή η κεντρική ομαδική δύναμη θα διαχύνεται τότε μέσω των ομίλων στο βαθμό που τα μέλη του ομίλου *σαν όμιλος*:

- α. Θα διατηρούνται σε επικοινωνία με τις εσώτερες πηγές δύναμης·
- β. Δε θα χάνουν ποτέ τη θέα του ομαδικού αντικειμενικού σκοπού, οποιοσδήποτε κι αν είναι αυτός ο σκοπός·
- γ. Θα καλλιεργούν τη διπλή ικανότητα να εφαρμόζουν τους νόμους της ψυχής στην ατομική ζωή και τους νόμους του ομίλου στην ομαδική ζωή·
- δ. Θα χρησιμοποιούν όλες τις δυνάμεις που μπορεί να εισρέουν στον όμιλο στην υπηρεσία και θα μάθουν συνεπώς να καταγράφουν και να χρησιμοποιούν ορθά αυτή τη δύναμη.

Μήπως η ακόλουθη σειρά δηλώσεων θα μετέδιδε κάτι στο νου μας σε σχέση μ' αυτό το σημείο; Πρόκειται για δήλωση γεγονότος και δεν είναι ούτε κατ' ελάχιστον συμβολική ως προς την ορολογία, εκτός στο βαθμό που όλες οι λέξεις είναι ανεπαρκή σύμβολα εσωτερικών αληθειών:

1. Κάθε όμιλος έχει το εσώτερο αντίστοιχό του.
2. Το εσώτερο αυτό αντίστοιχο είναι ένα πλήρες σύνολο. Το εξωτερικό αποτέλεσμα είναι μόνο μερικό.
3. Αυτοί οι εσώτεροι όμιλοι που απαρτίζουν έναν όμιλο, αποτελούν ο καθένας τους έκφραση, ή διέπονται από ορισμένους νόμους που ενσωματώνουν τους παράγοντες ελέγχου στο ομαδικό έργο. Νόμος είναι μόνο μια έκφραση ή εκδήλωση δύναμης που εφαρμόζεται ανάλογα με τη δύναμη της σκέψης από ένα στοχαστή ή ομάδα στοχαστών.
4. Αυτοί οι εσώτεροι όμιλοι που ενσωματώνουν διαφορετικούς τύπους δύναμης και εργάζονται συνθετικά για να εκφράσουν ορισμένους νόμους, είναι μια προσπάθεια να φέρουν νέες και διαφορετικές συνθήκες κι έτσι να δημιουργήσουν ένα νέο πολιτισμό. Πρόκειται για τη Νέα Εποχή την οποία θα δει να ολοκληρώνεται η Υδροχοϊκή Εποχή.
5. Οι εξωτερικοί όμιλοι αποτελούν μια δοκιμαστική και πειραματική προσπάθεια για να φανεί πόσο έτοιμη είναι η ανθρωπότητα για ένα τέτοιο εγχείρημα.

IV. *Είναι επίσης ένα πείραμα το οποίο έχει για αντικειμενικό του σκοπό την εκδήλωση ορισμένων τύπων ενέργειας που θα επιφέρουν συνοχή ή ενοποίηση πάνω στη γη. Η τωρινή*

κατάσταση σύγχυσης στον κόσμο, το διεθνές αδιέξοδο, η θρησκευτική έλλειψη ικανοποίησης, η οικονομική και κοινωνική αναταραχή των τελευταίων λίγων δεκαετιών, είναι όλα αποτέλεσμα ενεργειών που είναι τόσο δυναμικές – εξαιτίας της τεράστιας ορμής τους – ώστε μπορούν να οδηγηθούν σε ρυθμική δραστηριότητα μόνο με την επιβολή ισχυρότερων και σαφέστερα κατευθυνόμενων ενεργειών. Όταν οι όμιλοι λειτουργούν επαρκώς κι επιτύχουν όχι μόνο μια ενδότερη ομαδική ενότητα, αλλά επίσης και μια αρμονία μεταξύ των ίδιων των ομίλων, τότε θα μπορεί να γίνει ένα ιδιάζον και εσωτερικό έργο.

Αυτά είναι μερικά από τα σχέδια τα οποία η Ιεραρχία επιχειρεί να προωθήσει και στα οποία όλοι οι αληθινοί μαθητές και ζηλωτές μπορούν να παίξουν ένα ρόλο. Φέρονται στην προσοχή μας για να εφελκύσουν τη διαρκή συνεργασία μας.

δ. Η Αστρολογία και οι Νέοι Όμιλοι

Αυτός ο Νόμος της Ομαδικής Προόδου ενσωματώνει μια από τις ενέργειες που έχουν αποδεσμευθεί βαθμιαία στο διάστημα των δύο τελευταίων αιώνων. Μια μεγάλη πλημμυρίδα παρασύρθηκε σε δραστηριότητα τη στιγμή της πανσελήνου του Μαΐου 1936 και τώρα η ανάπτυξη της ομαδικής ιδέας τόσο στις καλές όσο και στις κακές της όψεις μπορεί ν' αναμένεται άμεσα. Όπως τονίσθηκε πολλές φορές στους σπουδαστές, ο νόμος αυτός συνδέεται με μια ορισμένη αντιληπτή παρόρμηση στις διάνοιες των ανθρώπων κι αυτή με τη σειρά της είναι αποτέλεσμα διαφόρων τύπων ενέργειας που επιδρούν στη γη. Το όνομα “Νόμος της Ομαδικής Προόδου” είναι η φράση που αποδίδεται από τα ανθρώπινα όντα σε έναν ιδιαίτερο τύπο ενέργειας που επιφέρει τη *συνοχή των μονάδων ενός ομίλου*, συγκροτώντας τις έτσι σ' ένα ζώντα οργανισμό. Οι αναγνωρίσεις που προκύπτουν είναι εκείνες της ομαδικής συγγένειας, του ομαδικού αντικειμενικού σκοπού και του ομαδικού στόχου. Σε τελευταία ανάλυση είναι η ανάδυση στην υποκειμενική συνείδηση του ίδιου τύπου ενέργειας που προκαλεί εκείνη την όψη της συνεκτικής δράσης η οποία εκδηλώνεται σαν ομαδική, εθνική ή φυλετική ενότητα. Ωστόσο στην περίπτωση αυτή ο καθοριστικός παράγοντας δεν έχει φυσική έννοια ούτε αυτοί οι όμιλοι έχουν βάση στο φυσικό πεδίο. Βασίζονται στον ομαδικό ιδεαλισμό ο οποίος μπορεί να καταγραφεί συνειδητά μόνο όταν οι μονάδες στον όμιλο αρχίσουν να λειτουργούν στο νοητικό πεδίο και να αναπτύσσουν την ικανότητα “να σκέφτονται τα πράγματα διαμέσου” – δηλαδή να καταγράφουν στον εγκέφαλο εκείνο που η ψυχή μετέδωσε στο νου. Εδώ έχουμε έναν ορισμό της διαλογιστικής διαδικασίας όπως πρέπει να ακολουθείται από εκείνους οι οποίοι μέσω της ευθυγράμμισης έχουν επιτύχει ένα βαθμό ψυχικής επαφής. Αυτοί οι όμιλοι λειτουργούν ολοκληρωτικά μέσω μιας υποκειμενικής σχέσης η οποία παράγει μια υποκειμενική ολοκλήρωση και δραστηριότητα.

Όταν φτάσουμε να μελετήσουμε τις αστρολογικές επιπτώσεις σε σχέση μ' αυτούς τους νόμους, θα ανακαλύψουμε ότι οι ενέργειες των ζωδιακών σημείων έχουν ένα ειδικό αποτέλεσμα πάνω στην ενέργεια ενός Όντος του Οποίου ο σκοπός πραγματώνεται στην εκδήλωση μέσω αυτών των νόμων που θεωρούνται από εμάς σαν μεγάλοι και αναπόφευκτοι φυσικοί νόμοι κι επίσης πνευματικοί νόμοι. Το αποτέλεσμα αυτό προκαλεί ένα σμίξιμο ενεργειών, το οποίο είναι εξισορροπητικό και ταυτόχρονα εξωθητικό.

Το Δεκέμβριο του 1935 οι ενέργειες του Αιγόκερου είχαν ενισχυθεί από την εισροή

δυνάμεων από έναν ακόμη μεγαλύτερο αστερισμό που είναι – για το ζωδιακό μας – ό,τι είναι ο ζωδιακός για τη γη. Αυτή η ενίσχυση θα λάβει χώρα πάλι το 1942. Πρέπει να θυμάστε ότι από ορισμένες σκοπιές ο κύκλος των δώδεκα ζωδίων ή αστερισμών αποτελεί μια ειδική ενότητα που περιστρέφεται μέσα στο σύμπαν των ουρανών μας όπως ο πλανήτης μας περιστρέφεται στο κέντρο του κύκλου επιρροών μας. Μέσω αυτής της ενίσχυσης – στη διάρκεια του ερχόμενου Υδροχοϊκού ζωδιακού κύκλου – όμιλοι πάνω στη γη μπορούν να επωφεληθούν απ’ αυτή την παλίρροια των Αιγοκερικών επιρροών οι οποίες θα εισρέουν στην ακτίνα καταγραφής μας κάθε επτά χρόνια. Αυτή που μόλις πέρασε, έδωσε μια τρομακτική ώθηση στο έργο του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου και ήταν η αιτία της πολύ καλής αντίδρασης του κόσμου στην ιδιαίτερη παρώθησή τους. Πραγματώθηκε σε κάθε έθνος και σε κάθε όμιλο σαν μια έντονη τάση για την καλή θέληση. Το 1942 θα έλθει μια άλλη πλανητική εισροή από την οποία εκλιπαρούμαστε όλοι να επωφεληθούμε και για την οποία παροτρυνόμαστε να κάνουμε τη δέουσα προετοιμασία. Αυτή η “εβδομάδα της ομαδικής κρούσης” που επισυμβαίνει κάθε επτά χρόνια, θα διαρκεί από τις 21 Δεκεμβρίου μέχρι τις 28 Δεκεμβρίου κι αν κάποια φορά συμβεί να συμπέσει με την περίοδο της πανσελήνου, η ευκαιρία θα είναι εξαιρετικά σημαντική. Πρέπει να επαγρυπνούμε για μια τέτοια δυνατότητα. Η εβδομάδα αυτή πρέπει να θεωρείται σαν η κατεξοχήν “εορταστική εβδομάδα” του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου και μετά το 1942 πρέπει να εκμεταλλευόμαστε αυτή την περίοδο και να κάνουμε ειδική προετοιμασία. Το γεγονός αυτό χρειάζεται την προσοχή όλων μας.

Οι νέοι αυτοί όμιλοι εμφανίζονται παντού σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι όμιλοι που βρίσκονται στο εξωτερικό πεδίο, με την ποικιλία των ονομάτων και των δηλωμένων σκοπών τους, δε συνδέονται με τον εσώτερο αυτό όμιλο ο οποίος υποστηρίζει ή “προβάλλει” τους νέους ομίλους, εκτός στο βαθμό που έχουν κάποια συγκεκριμένη, έστω και ομιχλώδη, σύνδεση. Αυτή γίνεται πάντοτε εφικτή όταν υπάρχουν τρία μέλη του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου σ’ έναν οποιοδήποτε εξωτερικό όμιλο· τότε αυτός “συνδέεται με ένα τριπλό νήμα χρυσού φωτός” με το Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου και μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε κάποιο βαθμό. Αυτή η μεγάλη και πνευματική ομαδοποίηση των υπηρετών είναι μόνο πολύ χαλαρά συνδεμένη πάνω στο φυσικό πεδίο. Στο αστρικό πεδίο η σύνδεση είναι ισχυρότερη και βασίζεται στην αγάπη της ανθρωπότητας· στο νοητικό πεδίο λαμβάνει χώρα η κύρια σύνδεση από τη σκοπιά των τριών κόσμων ως σύνολο. Είναι συνεπώς πρόδηλο ότι ορισμένες αναπτύξεις πρέπει να έχουν συντελεστεί μέσα στο άτομο προτού μπορέσει να γίνει συνειδητά ένα λειτουργικό μέλος του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου, που είναι ο κύριος όμιλος αυτή την εποχή, ο οποίος εργάζεται σαφώς κάτω από το Νόμο της Ομαδικής Προόδου:

1. Πρέπει να έχει αφυπνισμένο το κέντρο της καρδιάς και να είναι τόσο εξωστρεφές στη “συμπεριφορά” του ώστε η καρδιά να συνδέεται γοργά με τα καρδιακά κέντρα τουλάχιστον οκτώ άλλων ανθρώπων. Τότε όμιλοι από εννέα αφυπνισμένους ζηλωτές μπορούν αποκρουστικά ν’ απορροφηθούν στο κέντρο καρδιάς του πλανητικού Λόγου. Μέσα από αυτό μπορεί να ρέει η ζωή Του και τα μέλη του ομίλου μπορούν να συνεισφέρουν το μερίδιο της ενέργειάς τους στις ζωικές επιδράσεις που κυκλοφορούν σ’ ολόκληρο το σώμα Του. Η παραπάνω συγκεκριμένη πληροφορία έχει ενδιαφέρον μόνο για όσους είναι πνευματικά

αφυπνισμένοι και σημαίνει ελάχιστα ή τίποτε σε όσους βρίσκονται σε ύπνο.

2. Το κέντρο της κεφαλής πρέπει επίσης να βρίσκεται σε διαδικασία αφύπνισης και η ικανότητα να “συγκρατούμε το νου σταθερά στο φως” πρέπει να είναι κάπως αναπτυγμένη.
3. Πρέπει επίσης να απαντώνται στο άτομο μερικές μορφές δημιουργικής δραστηριότητας και ο υπηρέτης πρέπει να είναι δραστήριος σε κάποια ανθρωπιστική, καλλιτεχνική, λογοτεχνική, φιλοσοφική ή επιστημονική γραμμή.

Όλα αυτά συνεπάγονται **ολοκλήρωση της προσωπικότητας** κι ευθυγράμμιση κι εκείνη τη μαγνητική, ελκτική έκκληση που διακρίνει όλους τους μαθητές στη μια ή την άλλη μορφή. Μ’ αυτό τον τρόπο, από τη σκοπιά του εσωτερισμού, ορισμένα μεγάλα τρίγωνα ενέργειας θα βρεθούν στο άτομο και συνεπώς όλο και περισσότερο στην ανθρωπότητα. Τότε επίσης οι “δυνάμεις της δημιουργικής ζωής” θα κυκλοφορούν από το “σημείο μέσα στο κεφάλι” (το κεφαλικό κέντρο) κατά μήκος της “γραμμής προς την καρδιά” και κατόπιν με το κέντρο του λαιμού θα σχηματίζουν ένα “τρίγωνο πύρινου φωτός”. Τέτοιος είναι ο Δρόμος της Ομαδικής Προόδου κι όταν αποπερατωθεί, τότε ο Νόμος της Ομαδικής Προόδου αρχίζει οριστικά να λειτουργεί και να ελέγχει. Θα ήταν ενδιαφέρον αν απαριθμούσαμε εδώ τα αναγνωρισμένα αποτελέσματα των πέντε νόμων με τους οποίους ασχοληθήκαμε:

ΝΟΜΟΣ	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ	ΓΕΝΙΚΟ ΦΥΣΙΚΟ		ΠΟΙΟΤΗΤΑ
		ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ	ΑΝΤΙΑΡΑΣΗ	
1. Θυσία	Παγκόσμιοι Σωτήρες. Ο Χριστός. <i>Ενότητα του Φυσικού Πεδίου</i>	Εσκεμμένος θάνατος. «Πεθαίνω καθημερινά.»	Αγάπη για το Σωτήρα. Επιθυμία να ακολουθούμε. <i>Οι Μάζες</i>	Ανιδιοτέλεια.
2. Μαγνητική Ωθηση Ιδεαλισμός.	Παγκόσμια Θρησκεία. Σχολές Σκέψης. <i>Αιθερική ή Ζωτική Ενότητα</i>	Εκκλησίες.	Αγάπη για Ιδέες. Οργανώσεις. <i>Οι Ζηλωτές</i>	Αφοσίωση. Φιλοσοφία.
3. Υπηρεσία	Ανθρωπιστική Δραστηριότητα. <i>Αστρική Ενότητα</i>	Ο Ερυθρός Σταυρός και συναφείς δραστηριότητες.	Αγάπη της Ανθρωπότητας. <i>Οι Δόκιμοι</i>	Συμπάθεια. Συμπόνια.
4. Άπωση	Ο πόλεμος εναντίον του κακού. <i>Νοητική Ενότητα</i>	Σταυροφορίες όλων των ειδών.	Αγάπη του Καλού. <i>Οι Μαθητές</i>	Διάκριση.
5. Ομαδική Πρόοδος	Νέοι Όμιλοι. <i>Ψυχική Ενότητα</i>	Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου.	Αγάπη της Σύνθεσης. <i>Οι Μνημένοι</i>	Περιεκτικότητα.